

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä heinäkuuta 2003

N:o 701—707

SISÄLLYS

N:o		Sivu
701	Laki edustajanpalkkiosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	2815
702	Laki kasvinterveyden suojelemisesta	2816
703	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	2827
704	Laki sairausvakuutuslain 33 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen 3 momentin kumoamisesta	2830
705	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	2831
706	Laki vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetun lain muuttamisesta	2833
707	Laki ennakkoperintälain 1 §:n muuttamisesta	2834

N:o 701

Laki

edustajanpalkkiosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan edustajanpalkkiosta 30 päivänä huhtikuuta 1947 annetun lain (328/1947) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 528/2000, seuraavasti:

1 §

Kansanedustajille maksetaan edustajantöiden asianmukaisen hoitamisen vaatima palkkio. Edustajanpalkkioiden määrät vahvistaa eduskunnan palkkiotoimikunta. Palkkiotoimikunnan puheenjohtajan ja kaksi muuta jäsentä, joista kukaan ei voi olla kansanedustaja tai eduskunnan virkamies, valitsee eduskunnan puhemies neljäksi vuodeksi. Puheenjohtaja

kutsuu toimikunnan koolle. Toimikunta on päätösvaltainen kaikkien jäsenten ollessa sen kokouksessa läsnä. Puhemies voi antaa toimikunnan toimintaa koskevia täydentäviä määräyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2003.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Kari Rajamäki

LA 45/2003
VaVM 5/2003
EK 19/2003

N:o 702

L a k i**kasvinterveyden suojelemisesta**

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Tämän lain tavoitteena on ylläpitää hyvää kasvinterveyden tilaa ja siten edistää maa-, metsä- ja puutarhatalouden ja elintarviketuotannon toimintaedellytyksiä sekä elintarvikkeiden turvallisuutta ja tuotteiden laatua.

2 §

Soveltamisala

Tämä laki koskee toimenpiteitä, joilla pyritään säilyttämään hyvä kasvinterveyden tila ja joihin kasvintuhoojien torjumiseksi ja leviämisen estämiseksi voidaan ryhtyä.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, sovelletaan metsässä kasvaviin puihin kohdistuvien hyönteis- ja sienituhojen torjumiseen, mitä metsän hyönteis- ja sienituhojen torjunnasta annetussa laissa (263/1991) säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella

säädetään, ottaen huomioon Suomea sitovat kansainväliset sopimukset, mitä kasvintuhoojia 1 momentissa tarkoitettut toimenpiteet saavat koskea. Lakia voidaan lisäksi soveltaa myös uusien tai vaikutukseltaan ennalta arvaamattomien kasvintuhoojien tai muiden organismien, jotka aiheuttavat välitöntä uhkaa kasvinterveydelle, torjumiseen ja leviämisen estämiseen.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kasveilla* eläviä kasveja ja eläviä kasvinosia mukaan lukien kylvösiemenet; eläviin kasvinosiin kuuluvat:

- a) hedelmät ja marjat, ei kuitenkaan pakastettuina;
- b) vihannekset, ei kuitenkaan pakastettuna;
- c) juuri- ja varsimukulat, sipulit ja juurakot;
- d) leikkokukat;
- e) oksat, joissa on tallella lehdet tai neulaset;
- f) kaadetut puut, joissa on tallella lehdet tai neulaset;
- g) lehdet ja lehvistö;

- h) kasvien solukkoviljelmät;
- i) elävä siitepöly; ja
- j) silmulliset oksat, pistokkaat ja varttamisoskat;

2) *kasvituotteella* kasviperäistä jalostamattomaa tai vain yksinkertaisella tavalla käsiteltyä tuotetta, sikäli kun sitä ei voida pitää kasvina;

3) *kasvintuhoojalla* kasveissa tai kasvituotteissa esiintyviä eläin- tai kasvikuntaan kuuluvia haitallisia organismeja, sieniä, bakteereita ja fytoplasmoja sekä viruksia ja muita taudinaiheuttajia, jotka voivat aiheuttaa välitöntä tai välillistä vahinkoa viljelykasveille, luonnonvaraisille kasveille tai niistä saataville tuotteille;

4) *kasvipassilla* Euroopan unionin sisämarkkinakaupassa käytettävää virallista merkintää, jonka käyttöoikeuden myöntää kasvinsuojeluviranomainen; kasvipassi osoittaa, että kasvien terveyttä sekä tuotantoa ja markkinointia koskevat määräykset on täytetty ja että tuotanto on virallisessa valvonnassa;

5) *kasvinterveystodistuksella* Euroopan unioniin kuulumattoman valtion ja unionin jäsenvaltion välisessä kaupassa käytettävää kansainvälisen kasvinsuojeluyhteisömuksen mukaista kasvinsuojeluviranomaisen antamaa todistusta siitä, että kasvit, kasvituotteet tai muut tavarat täyttävät niille asetetut kasvinterveysvaatimukset;

6) *markkinoinnilla* Suomessa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa markkinoille laskettujen kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, markkinointia Suomessa ja Suomessa tuotettujen tällaisten tavaroiden markkinointia muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin;

7) *maahantuonnilla* kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, tuontia muista maista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista;

8) *maastaviennillä* kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, vientiä muihin maihin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioihin;

9) *toimijalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattimaisesti tuottaa,

varastoi, markkinoi, välittää, tuo maahan tai vie maasta kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä; sekä

10) *paikallismarkkinoijalla* sellaista toimijaa, joka Suomessa viljelee vain pieniä määriä kasveja ja markkinoi niitä tai kasvituotteita tai muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, vain satunnaisesti tai paikallisesti muulle kuin toimijalle ilman laajamittaista julkista kaupaksi tarjoamista.

2 luku

Toiminnan harjoittaminen

4 §

Rekisteröitymisvelvollisuus

Kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, saa markkinoida, tuottaa markkinointia varten, varastoida ja maahantuoda vain sellainen toimija, joka on merkitty Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valvontaa varten pitämään rekisteriin (*kasvinsuojelurekisteri*). Rekisteröitymisvelvollisuus ei kuitenkaan koske paikallismarkkinoijaa eikä sitä, joka satunnaisesti tuo maahan omaan käyttöönsä vain pieniä määriä tällaisia kasveja, kasvituotteita tai muita tavaroita.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään sen mukaan kuin kasvinterveyttä koskevissa Euroopan yhteisön säännöksissä säädetään, ne kasvit, kasvituotteet ja muut tavarat, joita rekisteröintivaatimus koskee.

Rekisteröinnin edellytykset täyttävällä toimijalla on oikeus tulla rekisteröidyksi. Rekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on, että:

1) toimija ylläpitää ajan tasalla olevaa kaaviota, josta ilmenee tämän lain soveltamisalaan kuuluvien kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden sijainti;

2) toimija pitää tiedostoa tuotantopaikoista ja varasto- tai muuhun rekisterissä mainittuun paikkaan tuoduista niissä tuotetuista ja markkinoiduista tämän lain soveltamisalaan kuuluvista tuotteista ja säilyttää näitä tietoja vähintään vuoden ajan;

3) toimija tarkastaa vähintään silmämääräi-

sesti tämän lain soveltamisalaan kuuluvat tuotteet ja tilat kasvintuhoojien mahdollisen esiintymisen toteamiseksi; sekä

4) rekisteröidyllä yksiköllä on kasvinterveydestä vastaava henkilö.

Rekisteröintiä haetaan Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle osoitetulla hakemuksella, joka toimitetaan työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Päätöksen rekisteröinnistä tekee työvoima- ja elinkeinokeskus. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rekisteröintiä koskevista hakemusmenettelyistä.

5 §

Rekisteritiedot

Rekisteriin merkitään seuraavat tiedot:

- 1) toimijan nimi ja osoite;
- 2) toimijan toimialaa koskevat tiedot;
- 3) tiedot toimijan tuotanto- ja toimipaikoista;
- 4) toimijan yritys- tai yhteisötunnus taikka sosiaaliturvatunnus ja tilatunnus;
- 5) kasvinterveydestä vastaavan henkilön nimi;
- 6) rekisterinumero;
- 7) toimijalle kasvintuhoojan esiintymisen vuoksi annettu torjuntapäätös.

Tiedot poistetaan rekisteristä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun toimija on ilmoittanut Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle toimintansa lopettamisesta. Jos toimijalle on annettu kasvintuhoojan esiintymisen vuoksi torjuntapäätös, tietoja on kuitenkin säilytettävä niin kauan kuin torjuntapäätös on voimassa.

Henkilötietojen keräämiseen ja tallettamiseen sekä rekisteriin tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (523/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

6 §

Markkinointi

Tiettyjä kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, saadaan, paikallismarkkinoin-

tia lukuun ottamatta, markkinoida vain kasvippassilla tai muulla tavarankasvinterveydestä annettulla todistuksella varustettuna. Jokaisella markkinoitavalla tavaraerällä on oltava jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa myönnetty kasvipassi tai muu todistus.

Kasvipassin käyttöoikeuden antaa Kasvintuotannon tarkastuskeskus tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto hakemuksesta toimijalle, jonka toiminta on Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen virallisessa valvonnassa, jos toiminta, jolle haetaan kasvippassin käyttöoikeutta tavarankasvintuotannissa, täyttää kyseiseltä toiminnalta vaadittavat kasvinterveysmääräykset. Muun I momentissa tarkoitetun todistuksen antaa Kasvintuotannon tarkastuskeskus tavaralle tai toiminnalle, joka täyttää kyseiseltä tavaralta tai toiminnalta todistuksen saamiseksi vaaditut kasvinterveysmääräykset.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään sen mukaan kuin kasvinterveyttä koskevissa Euroopan yhteisön säännöksissä säädetään, mitä kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, tämä velvollisuus koskee, mitä todistusta kunkin tällaisen tavarankasvintuotannissa tulee käyttää ja mitä kasvinterveysvaatimuksia toiminnalta kasvippassin käyttöoikeuden tai muun todistuksen myöntämiseksi tällaisille tavaroille edellytetään.

7 §

Maahantuonti ja maastavienti

Tiettyjä kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, saadaan tuoda maahan vain kasvinterveystodistuksella tai muulla tavarankasvinterveydestä annettulla todistuksella varustettuna. Jokaisella maahantuotavalla tavaraerällä on oltava oma kasvinterveystodistus tai muu todistus.

Maahantuojan on ennen kasvinterveystodistuksella varustetun tavarankasvintuotannin maahantuontia tehtävä maahantuonnista ilmoitus Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää sen mukaan kuin Euroopan yhteisön kasvinterveyttä koskevissa säännöksissä säädetään, mitä asioita maahantuojan tulee ilmoituksessa

mainita. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään maahantuonnissa noudatettavasta menettelystä ja niistä tullitoimipaikoista ja rajanylityspaikoista, joiden kautta tässä pykälässä tarkoitettujen tavaroiden maahantuonti on sallittu.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto antaa kasvinterveystodistuksen tai muun 1 momentissa tarkoitettun todistuksen Suomesta vietävälle tavaralle, jolta viennin kohdevaltio edellyttää tällaisella todistuksella varustamista, jos tavara täyttää viennin kohdevaltion kyseisen tavarantuonnille asettamat kasvinterveyssäännökset.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään sen mukaan kuin kasvinterveyttä koskeissa Euroopan yhteisön säännöksissä säädetään, mitä kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, 1 ja 2 momentissa säädetty velvollisuus koskee ja mitä tässä pykälässä tarkoitettua todistusta niiden maahantuonnissa tulee käyttää.

8 §

Velvollisuus tiedoston pitämiseen

Toimijan on pidettävä toiminnastaan tiedostoa, josta tarvittaessa voidaan vaikeuksista selvittää 4 §:n 3 momentissa tarkoitettuja ja muut valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset tiedoston sisällöstä ja järjestämisestä.

9 §

Ilmoitusvelvollisuus toiminnassa tapahtuvista muutoksista

Toimijan on tehtävä toimintansa lopettamisesta ja toiminnassa tapahtuvista olennaisista muutoksista Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle osoitettu kirjallinen ilmoitus, joka toimitetaan työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

3 luku

Kasvintuhoojien torjumista ja leviämistä koskevat toimenpiteet

10 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Joka tietää tai epäilee 2 §:n 3 momentin nojalla säädetyssä asetuksessa tarkoitettua kasvintuhoojaa esiintyvän omistamallaan tai hallinnassaan olevalla kiinteistöllä, kiinteistön osalla, viljelmällä, tavaravarastossa, kuljetusvälineessä tai rakennuksessa, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan siitä asianomaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle tai Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle. Sama koskee viranomaista, joka toiminnassaan havaitsee tällaisen kasvintuhoojan esiintymisen. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on ilmoitettava kasvintuhoojan esiintymisestä Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle.

11 §

Kasvintuhoojien torjunta

Kasvintuhoojien torjumiseksi tai niiden leviämisen estämiseksi voidaan:

1) velvoittaa maanomistaja, viljelijä taikka kiinteistön tai kiinteistön osan omistaja tai haltija suorittamaan välttämättömiä toimenpiteitä kiinteistöllä esiintyvän kasvintuhoojan hävittämiseksi;

2) määrätä kasvintuhoojan saastuttaman rakennuksen, työ- ja kuljetusvälineen taikka muun esineen välttämättömästi puhdistamisesta tai desinfioimisesta sekä välttämättömästi puhdistus- ja desinfiointitavasta;

3) määrätä kasvien tai kasvialkuperää olevien pakkausten tai pakkausaineiden välttämättömästi puhdistuksesta, desinfioimisesta tai hävittämisestä ja määrätä välttämättömästi puhdistus-, desinfiointi- tai hävitystavasta taikka asettaa välttämättömiä rajoituksia kasvien tai kasvialkuperää olevien pakkausten tai pakkausaineiden käyttämiselle;

4) määrätä kasvien viljelemistä, kuljetusta tai kauppaa koskevia välttämättömiä kieltoja, ehtoja ja rajoituksia;

5) määrätä kasvien viljelemisen, sadonkorjuun ja kaupan yhteydessä välttämättömästi suoritettavista toimenpiteistä;

6) määrätä välttämättömiä kieltoja tai ehtoja kasvien, kasvituotteiden, kasvintuhoojien ja muiden sellaisten tavaroiden, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, markkinoinnille, maahantuonnille ja maastavien nille; sekä

7) velvoittaa toimija noudattamaan muita kasvintuhoojien torjumiseksi tai niiden leviämisen estämiseksi välttämättömiä rajoituksia, kieltoja ja toimenpiteitä.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, määräyksistä, kielloista, ehdoista ja rajoituksista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella sen mukaan kuin kasvinterveyttä koskevassa Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetään. Asetus voi koskea kaikkia kasvintuhoojia tai vain tiettyjä kasvintuhoojia.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus tai työvoima- ja elinkeinokeskus tekee 2 momentissa tarkoitettujen asetusten nojalla toimijakohtaisen torjuntapäätöksen. Torjuntapäätös voidaan tehdä myös asianosaista kuulematta, jos asian ratkaisemista ei voi lykätä ilman kasvinterveydelle aiheutuvaa merkittävää vaaraa ja asianosaisen kuuleminen ei ole viivytyksettä mahdollista. Jos on erityistä syytä epäillä asetuksessa tarkoitettujen kasvintuhoojan esiintymistä, Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi ryhtyä 6 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin jo ennen kasvintuhoojan esiintymisen varmistumista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi lisäksi antaa Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle luvan ryhtyä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sellaisten kasvintuhoojien osalta, joista ei ole säädetty 2 momentissa tarkoitettulla asetuksella. Jos tällaisen kasvintuhoojan esiintyminen aiheuttaa välitöntä uhkaa kasvinterveydelle eikä asia siedä viivytystä, Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi ryhtyä välttämättömiin 1 momentissa tarkoitettuihin torjuntatoimenpiteisiin jo ennen luvan antamista.

12 §

Käyttörajoituksista ilmoittaminen

Joka myy, vuokraa tai muulla tavoin

luovuttaa toiselle kiinteistön, kiinteistön osan tai rakennuksen, jonka käyttöä on kasvintuhoojan esiintymisen vuoksi rajoitettu, on velvollinen ilmoittamaan tästä rajoituksesta luovutuksensaajalle ennen luovutusta.

Valvontaviranomainen on velvollinen pyynnöstä antamaan tietoja kasvintuhoojan esiintymisestä 1 momentissa tarkoitettua luovutuksen yhteydessä.

4 luku

Viranomaiset

13 §

Yleinen valvonta ja ohjaus

Tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle. Maa- ja metsätalousministeriö on Suomessa kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojoitoimenpiteistä annetussa neuvoston direktiivissä 2000/29/EY, jäljempänä kasvinterveysdirektiivi, tarkoitettu keskusviranomainen.

14 §

Valvontaviranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta ja valvonnan järjestämisestä vastaa Kasvintuotannon tarkastuskeskus, joka käyttää valvonnassa apunaan työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoja. Kasvintuotannon tarkastuskeskus on kasvinterveysdirektiivissä tarkoitettu kasvinsuojeluviranomainen Suomessa.

Maahantuontia voi valvoa Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ohella myös tullilaitos. Tullilaitokselle siirrettävistä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen toimivaltaan kuuluvista tehtävistä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella sen mukaan kuin tehtävien siirrosta ja laajuudesta sovitaan erikseen maa- ja metsätalousministeriön ja valtiovarainministeriön välillä.

15 §

Valtuutetut tarkastajat

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, Kasvintuotannon tarkastuskeskus käyttää valvonnassa apunaan valvontatehtävään kirjallisesti valtuuttamiaan tarkastajia, jotka toimivat tarkastuskeskuksen valvonnassa. Valtuutettuun tarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tämän lain mukaisia tehtäviä. Valtuutetulla tarkastajalla tulee olla valtuutuksen kohteena olevan tehtävän hoitamiseksi riittävä kasvinterveydellinen ammattitaito.

Valtuutetun tarkastajan esteellisyyteen sovelletaan, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 10 ja 11 §:ssä säädetään. Jos valtuutettu tarkastaja on estynyt suorittamasta tehtäväänsä, Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi määrätä jonkun muun tilapäisesti suorittamaan hänen tehtäviään. Tilapäisesti määrättyyn henkilöön sovelletaan, mitä valtuutetusta tarkastajasta säädetään.

Valtuutetun tarkastajan on tarkastusta suorittaessaan kiinnitettävä huomiota siihen, että toimija voi esittää tarkastajalle omat näkemyksensä äidinkielellään suomeksi, ruotsiksi tai saameksi. Jos toimija ei osaa kielilain (148/1922) mukaan käytettävää kieltä, tarkastajan on huolehdittava siitä, että tarkastus toimitetaan huolehtimalla hallintomenettelylain 22 §:n mukaisesti tarvittavasta tulkitsemisestä tai kääntämisestä. Valtuutetun tarkastajan tulee tarkastuksen kohteen niin vaatiessa esittää kirjallinen selvitys valtuutuksestaan.

5 luku

Tarkastukset ja valvonta

16 §

Valvonnan järjestämisen yleiset periaatteet

Kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, tuotantoa, varastointia, markkinointia, maahantuontia ja maastavientiä on valvottava tasapuolisesti ja säännöllisesti, sekä erityisesti, kun on epäiltävissä, että nämä tuotteet tai niihin liittyvä toiminta ei täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai

määrättyjä vaatimuksia. Valvontatoimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia ja ne on riskinarviointiin perustuen kohdistettava kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden, joiden mukana kasvintuhooja voi helposti levitä, tuotannon, käsittelyn sekä markkinoinnin eri vaiheisiin.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan järjestämisestä.

17 §

Valvontasuunnitelma

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on laadittava vuosittain valvontasuunnitelma valvonnan järjestämiseksi. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvontasuunnitelmasta ja sen sisällöstä.

18 §

Tarkastusvelvollisuus

Valvontaviranomaisen on vähintään kerran vuodessa tarkastettava ne rekisteröidyt toimijat, jotka 6 §:n mukaan ovat velvollisia varustamaan markkinoimansa kasvit, kasvituotteet ja muut tässä laissa tarkoitettut tavarat kasvipassilla. Muut rekisteröidyt toimijat on tarkastettava aina, kun se kasvintuhoojien leviämisen riskinarvioinnin perusteella katsotaan tarpeelliseksi.

19 §

Seuranta

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee seurata tässä laissa tarkoitettujen kasvintuhoojien esiintymistä ja tarvittaessa julkaista kasvintuhoojien esiintymistä koskevia tietoja.

20 §

Tarkastusoikeus

Edellä 14 ja 15 §:ssä tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla ja valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanemista ja noudatta-

misen valvontaa varten päästä viljelyille ja muille alueille, tuotanto-, varasto- ja muihin rakennuksiin ja kuljetusvälineisiin sekä tarkastaa 8 §:ssä tarkoitettua tiedostoa ja toimijan kirjanpitoa, suorittaa tarkastuksia ja ottaa korvaukset näytteitä tutkimuksia varten. Kotirauhan piirissä tarkastuksen tai näytteenoton saa tehdä vain viranomaisen ja tarkastus tai näytteenotto saadaan toimittaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on perusteltua syytä epäillä jonkun syyllistyneen tässä laissa rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn.

21 §

Tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisilla ja valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus, sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta säädetään, saada tässä laissa tarkoitettua tarkastusta ja valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat toimialta.

22 §

Euroopan yhteisön tarkastajat

Mitä 20 ja 21 §:ssä säädetään Suomen viranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeudesta, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia. Euroopan yhteisön tarkastajien on tarkastuksia suorittaessaan toimittava yhteistyössä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen kanssa.

23 §

Virka-apu

Valvontaviranomaisilla on oikeus saada virka-apua tulliviranomaisilta, rajavartiolaitokselta sekä poliisi- ja pelastusviranomaisilta tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

24 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisen toiminnan julkisuudesta an-

netussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tässä laissa säädettyä tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammattisalaisuudesta taikka taloudellisesta asemasta luovuttaa syyttäjä- ja poliisiviranomaiselle pakkokeinolain (450/1987) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettun rikoksen selvittämiseksi sekä tämän lain 13 ja 14 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten.

25 §

Valvonnan tulosten julkaiseminen

Kasvintuotannon tarkastuskeskus julkaisee valvonnan tulokset. Edellä 24 §:ssä tarkoitettuja salassa pidettäviä tietoja ei kuitenkaan saa julkaista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan tulosten julkaisemisesta.

6 luku

Pakkokeinot ja seuraamukset

26 §

Kasvipassin tai muun todistuksen käyttökielto

Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi päätöksellään kieltää 6 §:ssä tarkoitettun kasvipassin tai muun todistuksen käytön, jos se on välttämätöntä kasvintuhoojien torjumiseksi tai leviämisen estämiseksi. Tästä päätöksestä on aina ilmoitettava asianosaiselle viipymättä. Suullisesti annettu kieltäminen on vahvistettava kirjallisesti. Kielto on kumottava heti, kun sen antamisen syytä ei enää ole olemassa.

Kielto on annettava määräaikaisena, jos sen perusteena oleva puutteellisuus on mahdollista poistaa. Kielto on viipymättä peruutettava, jos puutteellisuus on poistettu tai puutteellisuudella ei enää kiellon määräämisen kannalta ole merkitystä. Kiellon peruuttamisesta on aina ilmoitettava asianosaiselle viipymättä.

Jos asia ei siedä viivytystä, Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen lisäksi työvoima- ja

elinkeinokeskus tai valtuutettu tarkastaja voi kieltää kasvipassin tai muun todistuksen käytön väliaikaisesti. Väliaikainen käyttökielto on saatettava viivytyksettä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ratkaistavaksi. Kielto raukeaa, jos Kasvintuotannon tarkastuskeskus ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua päätöstä viikon kuluessa kiellon antamisesta.

27 §

Kasvinsuojelurekisteristä poistaminen

Jos tarkastuksessa todetaan, ettei toimija noudata tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai täytä rekisteröinnin ehtoja, Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen tulee antaa asianomaiselle huomautus sekä tarvittaessa ilmoittaa määräaika, jonka kuluessa toiminnassa havaitut virheellisyudet on korjattava.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee päätöksellään poistaa rekisteristä se, joka ei huomautuksesta huolimatta korjaa toiminnassaan havaittuja virheellisyyksiä, jos kyseessä on olennainen virhe tai laiminlyönti. Tästä päätöksestä on aina ilmoitettava asianosaiselle viipymättä.

Kun poistamisen syytä ei enää ole olemassa, on rekisteristä poistettu välittömästi ilman eri hakemusta merkittävä rekisteriin uudelleen. Tästä päätöksestä on aina ilmoitettava asianosaiselle viipymättä.

28 §

Uhkasakko tai teettäminen

Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi tehostaa 11 §:ssä tarkoitettua rajoitusta, kieltoa, toimenpidettä tai niitä koskevan menettelyn täytäntöönpanoa uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Teettämishukkaa ja teettämistä koskevan päätöksen voi tehdä myös työvoima- ja elinkeinokeskus.

Uhkasakkoa, teettämishukkaa ja teettämistä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

29 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) ilman 4 §:ssä tarkoitettua rekisteröintiä markkinoi, tuottaa markkinointia varten, varastoi tai tuo maahan kasveja, kasvit tuotteita tai muita tavaroita, joiden mukana kasvintuohooja voi helposti levitä,

2) ei noudata 6 §:ssä ja sen nojalla annetussa asetuksessa tarkoitettua velvollisuutta käyttää kasvipassia tai muuta kasvinterveydestä annettua todistusta,

3) ei noudata 7 §:ssä ja sen nojalla annetussa asetuksessa tarkoitettua velvollisuutta käyttää kasvinterveystodistusta tai muuta kasvinterveydestä annettua todistusta,

4) laiminlyö 8 §:ssä ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädetyn velvollisuuden tiedoston pitämiseen,

5) laiminlyö 9 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden toiminnan lopettamisesta tai siinä tapahtuvista olennaisista muutoksista,

6) laiminlyö 10 §:ssä säädetyn kasvintuohoojien esiintymistä koskevan ilmoittamisvelvollisuuden,

7) rikkoo 11 §:n nojalla annettuja määräyksiä, kieltoja, ehtoja tai rajoituksia tai

8) laiminlyö 12 §:ssä säädetyn velvollisuuden ilmoittaa käyttörajoituksista

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *kasvinterveyden vaarantamisesta* sakkoon.

Sitä, joka rikkoo tämän lain nojalla määrättyä uhkasakolla tehostettua kieltoa tai velvoitetta, ei voida tuomita rangaistukseen samasta teosta, jos uhkasakko on tuomittu maksettavaksi.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus tekee 14 ja 15 §:ssä tarkoitettujen viranomaisten ja valtuutettujen tarkastajien puolesta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua rikkomuksen saattamiseksi syyteharkintaan. Ilmoitus voidaan jättää tekemättä rikkomuksesta, jota on kokonaisuutena pidettävä ilmeisen vähäisenä. Tällöin tarkastuskeskus voi antaa rikkomukseen syyllistyneelle toimijalle kirjallisen huomautuksen, jossa häntä kehoitetaan korjaamaan havaitut virheellisyudet.

7 luku

Vahingonkorvaukset

30 §

Kasvintuhoojan torjuntapäätöksestä aiheutuvien kustannusten ja vahinkojen korvaaminen

Suomessa ennen esiintymättömien kasvintuhoojien (*hävitettävät kasvintuhoojat*) hävittämiseksi annetun torjuntapäätöksen viljelijälle aiheuttamat kustannukset ja vahingot korvataan valtion varoista. Lisäksi voidaan korvata osittain sellaisten Suomessa esiintyvien kasvintuhoojien, jotka aiheuttavat välitöntä tai välillistä vahinkoa mutta joita ei voida hävittää (*torjuttavat kasvintuhoojat*), torjumiseksi ja leviämisen estämiseksi annetun torjuntapäätöksen viljelijälle aiheuttamat kustannukset ja vahingot. Korvauksen saamisen edellytyksenä on, että kasvi, josta torjuntapäätöksen kohteena oleva kasvintuhooja on löydetty, on ollut korvaukseen oikeutetulla viljelijällä tuotannossa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään kasvintuhoojakohtaisesti, mitkä kasvintuhoojat ovat hävitettäviä kasvintuhoojia ja mitkä torjuttavia kasvintuhoojia. Torjuttavien kasvintuhoojien torjumiseksi ja leviämisen estämiseksi annetusta torjuntapäätöksestä aiheutuneita kustannuksia ja vahinkoja ei pääsääntöisesti korvata, paitsi jos tällaisen kasvintuhoojan leviämisen estämiseksi on tarkoituksenmukaista korvata osa kustannuksista ja vahingoista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään, millaisten torjuttavien kasvintuhoojien osalta korvaus maksetaan ja kuinka suuri osa, kuitenkin vähintään 50 prosenttia, kustannuksista ja vahingoista tällöin korvataan.

Edellä 1 momentin mukaan korvattavia kustannuksia ja vahinkoja ovat:

1) torjuntapäätöksessä annetun määräyksen toteuttamisesta suoranaisesti aiheutuvat desinfiomis-, torjunta- ja hävittämiskustannukset sekä hävitetyn tai torjuntatoimenpiteen vuoksi vahingoittuneen tavararan arvo;

2) torjuntapäätökseen perustuvan tavararan myymis-, luovutus-, kuljetus- tai käyttökiellon tai vastaavan rajoituksen vuoksi aiheutunut taloudellinen vahinko tai kustannus; sekä

3) taloudellinen vahinko tai kustannus, joka aiheutuu torjuntapäätöksessä annettuun määräykseen perustuvasta kasvintuotannon keskeyttämisestä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun taloudellisen vahingon tai kustannuksen arvioimisesta.

Korvausta on haettava asianomaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija sai tiedon kustannusten syntymisestä tai vahingon ilmenemisestä. Hakemukseen on liitettävä riittävä selvitys kustannuksista ja vahingoista. Työvoima- ja elinkeinokeskus päättää kustannusten ja vahinkojen korvaamisesta sekä korvauksen maksamisesta.

Jos kustannuksia tai vahinkoja on korvattu perusteettomasti, on työvoima- ja elinkeinokeskuksen määrättävä liikaa saatu määrä palautettavaksi. Palautettavasta määrästä peritään korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona kustannuksen tai vahingon korvaus on maksettu. Jos palautettavaa määrää ei makseta viimeistään työvoima- ja elinkeinokeskuksen asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Jos palautettava määrä on vähäinen taikka jos palauttamista tai koron perimistä on pidettävä kohtuuttomana palautusvelvollisen taloudelliseen asemaan ja olosuhteisiin nähden, voidaan korvaus tai korko jättää osittain tai kokonaan määräämättä palautettavaksi.

31 §

Korvausten epäminen

Edellä 30 §:ssä tarkoitettua korvausta ei kuitenkaan makseta:

1) kasvintuhoojan aiheuttamista vioittumista johtuvista vahingoista ja kustannuksista;

2) kustannuksista ja vahingoista, jotka aiheutuvat Euroopan unionin jäsenvaltiosta sekä unioniin kuulumattomista valtioista tai niihin tapahtuvan markkinoinnin, maahan tuonnin tai maastaviennin yhteydessä määrätystä kiellosta, tavararan hävittämisestä, eristämisestä tai muusta vastaavasta toimenpiteestä

taikka markkinoinnille, maahantuonnille tai maastaviennille määrätyistä ehdoista;

3) kustannuksista tai vahingoista, jotka aiheutuvat kasvinsuojelurekisterissä pysymistä koskevien velvoitteiden täyttämistä, rekisteristä poistamisesta tai muusta 6 luvussa säädetystä pakkokeinosta tai seuraamuksesta taikka kasvipassin tai rekisterinumeron käyttämisestä; eikä

4) kustannuksista tai vahingoista, jotka toimija on aiheuttanut tahallisesti tai törkeästi huolimattomuudesta taikka laiminlyömyllä hyvän viljelytavan noudattamisen.

Korvausta ei myöskään makseta tai sen määrää voidaan alentaa, jos korvaukseen muutoin oikeutettu ei ole noudattanut tätä lakia taikka tämän lain nojalla annettuja säännöksiä, määräyksiä tai viranomaisen päätöksiä taikka on muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla itse vaikuttanut kustannusten tai vahingon syntymiseen.

8 luku

Erinäiset säännökset

32 §

Neuvottelukunta

Maa- ja metsätalousministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on seurata kehitystä kasvinsuojelua koskevissa asioissa, antaa lausuntoja sekä tehdä asiaa koskevia esityksiä ja aloitteita, ei kuitenkaan niissä asioissa, jotka on käsiteltävä valtioneuvoston Euroopan unionin asioiden käsittelyä varten säädettyssä järjestyksessä.

33 §

Maksut, palkkiot ja korvaukset

Tämän lain mukaisista suoritteista voidaan periä valtiolle maksuja siten kuin valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valtuuttamille tarkastajille voidaan tarkastuksista suorittaa palkkiota ja kustannusten korvausta valtion talousarvion rajoissa. Maa- ja metsä-

talousministeriön asetuksella säädetään palkkioiden ja kustannusten korvausten perusteista.

34 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun valvontaviranomaisen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös päätöksen tehneelle viranomaiselle, jonka on viipymättä lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta valituslautakunnalle.

Tämän lain 14 §:n 2 momentin mukaisesti asetuksella tullilaitokselle siirretyn tehtävän osalta muutosta haetaan 1 momentista poiketen siinä järjestyksessä kuin tullilaissa (1466/1994) säädetään.

35 §

Täytäntöönpano

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

36 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä lailla kumotaan 16 päivänä joulukuuta 1994 annettu kasvinsuojelulaki (1203/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen (*kumottu laki*). Kumotun lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset ja asetukset jäävät kuitenkin, siltä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa tämän lain kanssa, edelleen voimaan, kunnes toisin säädetään.

37 §

Siirtymäsäännös

Ennen tämän lain voimaantuloa kumotun

2826

N:o 702

lain nojalla kasvintuhoojien torjumiseksi an-
netut yksittäisiä elinkeinonharjoittajia koske-
vat päätökset ja määräykset ovat voimassa
niissä määrätyn ajan.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 703

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 16 §:n 2 ja 5 momentti sekä 41 §, sellaisina kuin ne ovat, 16 §:n 2 ja 5 momentti laissa 511/2001 ja 41 § osaksi laissa 614/1978, sekä
lisätään lakiin uusi 32 a ja 33 a § sekä siitä lailla 995/1996 kumotun 34 §:n tilalle uusi 34 § ja lailla 145/1976 kumotun 37 §:n tilalle uusi 37 § seuraavasti:

16 §

Työtulolla tarkoitetaan työ- tai virkasuhteesta saatua palkkatuloa ja siihen verrattavaa henkilökohtaista tuloa, yrittäjien eläkelain (468/1969) ja maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaista kunkin vuoden työtuloa sekä työntekijäin eläkelain 7 e §:n 2 momentissa, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 6 §:ssä ja taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena. Työtuloksi ei kuitenkaan katsota rojalteja, suorituksia henkilöstörahastoon, käteistä voittopalkkiota, voitonjakoa eikä tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhdeoption käyttämisestä syntyvää etua tai sellaista työsuhteeseen perustuvaa suoritusta, joka määräytyy yhtiön osakkeen arvon muutoksen perusteella.

Työtuloa määritettäessä työ- tai virkasuhteesta saadusta palkkatulosta ja siihen verrattavasta henkilökohtaisesta tulosta vähennetään tuloverolain 93—95 §:ssä tarkoitettut tulohankkimismenot. Työntekijäin eläkelain 7 e §:n 2 momentin, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 6 §:n ja

taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentin mukaisesta palkasta vähennetään vain tuloverolain 95 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tulohankkimisvähennys.

32 a §

Eläkkeensaajan, joka on muuttanut toiseen Euroopan talousalueen maahan ja jonka sairaanhoidon kustannusten korvaamisesta Suomi sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 27, 28 tai 28 a artiklan perusteella vastaa, on suoritettava vakuutetun sairausvakuutusmaksu senkin jälkeen, kun hän ei enää kuulu Suomen asuinperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön piiriin.

Eläkkeensaaja ei ole kuitenkaan velvollinen suorittamaan sairausvakuutusmaksua sellaisen eläketulon perusteella, josta Suomessa peritään lähdevero sen suuruisena kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 7 §:ssä säädetään.

33 a §

Kun vakuutettu työskentelee lähetettynä

työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa, hänen sairausvakuutusmaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään mainitun ulkomaantyötulon sijasta sitä työntekijän eläkelain 7 e §:n 2 momentissa, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijän eläkelain 6 §:ssä tai taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijän eläkelain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti jonkin edellä mainitun eläkelain perusteella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua palkkaa käytetään myös ulkomailla työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena, jos vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti jonkin 1 momentissa mainitun eläkelain perusteella.

Jos vakuutettu työskentelee Suomessa rajoitetusti verovelvollisena, hänen sairausvakuutusmaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa tai esiintyvän taiteilijan osalta kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta.

34 §

Jos ulkomailla asuva eläkkeensaaja on rajoitetusti verovelvollinen, vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään eläketulon osalta Suomesta ulkomaille maksettavaa eläkettä.

Eläkelaitos perii rajoitetusti verovelvollisen eläkkeensaajan sairausvakuutusmaksun. Maksun perimisessä noudatetaan vastaavasti, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa säädetään lähdeveron perimisestä.

Verohallitus tilittää Kansaneläkelaitokselle lähdeveron tuotosta osuuden, joka vastaa 32 a §:n 2 momentin perusteella suorittamatta jäävien sairausvakuutusmaksujen yhteismäärää. Tilitysmenettelystä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

37 §

Salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä on:

1) Kansaneläkelaitoksella oikeus antaa eläkelaitoksille ja verohallinnolle vakuutetun sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla asuvien eläkkeensaajien nimistä, henkilötunnuksista ja muista yksilöintitiedoista, joihin sovelletaan 32 a §:n 1 momentin mukaista maksuvelvollisuutta;

2) Kansaneläkelaitoksella, sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöllä ja Eläketurvakeskuksella oikeus antaa verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla työskentelevien henkilöiden nimistä ja henkilötunnuksista, joille Kansaneläkelaitos on antanut päätöksen Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta tai joille sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö tai Eläketurvakeskus on antanut Euroopan yhteisöjen sosiaaliturvasopimuksen määräyksen perusteella päätöksen Suomen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta;

3) eläkelaitoksella ja Eläketurvakeskuksella oikeus antaa verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot työntekijän eläkelain 7 e §:n 2 momentissa, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijän eläkelain 6 §:ssä ja taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijän eläkelain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua palkasta, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena.

Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tiedot verohallinnolle asianosaisen suostumuksesta myös teknisen käyttöyhteyden avulla. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen saajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille ja joka maksaa työntekijän palkan tai joka lähettää työntekijän ulkomaille samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan ulkomaisen emo-, tytär- tai sisaryrityksen palvelukseen taikka sellaisen ulkomaisen yrityksen palvelukseen, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvaltaa, on sairausvakuutusmaksun määräämistä

varten annettava verohallinnolle Verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen vuosilmoitus 33 a §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua palkasta ja palkansaajasta.

41 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun ennakonpidätyksestä on voimassa, mitä ennakko-perintälaissa (1118/1996) säädetään.

Kun ulkomailla työskentelevä vakuutettu saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovaapaata ulkomaantyötuloa ja hänen sairausvakuutusmaksunsa määräytyy 33 a §:n 1 momentin mukaisesti, suomalainen työnantaja, joka on lähettänyt työntekijän ulkomaille ja joka maksaa työntekijän palkan, on velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen vakuutetun sairausvakuutusmaksun suorittamiseksi.

Kun ulkomailla työskentelevä vakuutettu on rajoitetusti verovelvollinen ja hänen sairausvakuutusmaksunsa määräytyy 33 a §:n 2 momentin mukaisesti, suomalainen työnantaja, joka on lähettänyt työntekijän ulkomaille ja joka maksaa työntekijän palkan, on velvollinen perimään vakuutetun sairausvakuutusmaksun siten kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa säädetään lähdeveron perimisestä.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Jos sairausvakuutusmaksua ei ole perittävä rajoitetusti verovelvolliselta ulkomailla työskentelevältä vakuutetulta 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, vakuutetun sairausvakuutusmaksu määrätään noudattaen rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 3 luvussa tarkoitettua menettelyä.

Edellä 33 a §:n 3 momentissa tarkoitettun Suomessa työskentelevän vakuutetun sairausvakuutusmaksun perii palkan tai korvauksen maksaja siten kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa säädetään lähdeveron perimisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 suoritettaviin vakuutetun sairausvakuutusmaksuihin.

Tämän lain 16 §:n 2 ja 5 momenttia sovelletaan, kun työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 704

L a k i

sairausvakuutuslain 33 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen 3 momentin kumoamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä lailla kumotaan sairausvakuutuslain 33 §:n muuttamisesta 21 päivänä marraskuuta 1997 annetun lain (1025/1997) voimaantulosäännöksen 3 momentti.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 705

L a k i**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti laissa 1207/2001 ja 1 §:n 2 momentti laissa 1278/1999, sekä
lisätään lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

1 §

Työnantajan on suoritettava Kansaneläkelaitokselle sairausvakuutuslaissa (364/1963) säädetty työnantajan sairausvakuutusmaksu ja kansaneläkelaisissa (347/1956) säädetty työnantajan kansaneläkemaksu työntekijälle maksetun palkan perusteella. Jos työntekijä ei kuulu Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön piiriin, työnantaja ei kuitenkaan ole velvollinen suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksua. Maksujen suuruudesta säädetään erikseen lailla.

Työnantajan sairausvakuutusmaksu ja työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksuna sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 a §

Kun vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomaille ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena käytetään 2 §:n 1 momentin 2

kohdassa tarkoitetun palkan ja korvauksen sekä tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettun ulkomaantulon sijasta sitä työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 e §:n 2 momentissa, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 6 §:ssä tai taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaan työssä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti jonkin mainitun eläkelain perusteella.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan ulkomaisen emon, tytär- tai sisaryrityksen palvelukseen taikka sellaisen ulkomaisen yrityksen palvelukseen, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvaltaa, on ulkomaisen yrityksen puolesta suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

HE 244/2002
 StVM 55/2002
 EV 268/2002

3 430301/110

2832

N:o 705

Tätä lakia sovelletaan työnantajan sosiaaliturvamaksuihin, jotka on maksettava 1 päivänä tammikuuta 2004 ja sen jälkeen tapahtuvan suorituksen perusteella.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 706

L a k i**vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta 13 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1206/2001) 2 §, 4 §:n johdantokappale ja 5 §:n 1 momentin johdantokappale, sellaisena kuin niistä on 4 §:n johdantokappale laissa 1074/2002, seuraavasti:

2 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruus on 1,50 prosenttia sairausvakuutuslain 33, 33 a ja 34 §:ssä tarkoitetusta tulosta.

4 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sairausvakuutusmaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) tarkoitetun palkan perusteella. Maksun suuruus on:

5 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa tarkoitetun palkan perusteella. Maksun suuruus on:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 707

Laki**ennakkoperintälain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintä toimitetaan tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun veronalaisen tulon ja varallisuusverolaissa (1537/1992) tarkoitetun veronalaisen varallisuuden perusteella valtiolle, kunnalle, seurakunnalle sekä Kansaneläkelaitokselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännösten mukaan maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen suorittamiseksi. Työnantajan velvollisuudesta toimittaa ennakonpidätys vakuutetun sairausvakuutusmaksun suorittamiseksi silloinkin,

kun vakuutetulle maksettava palkka on tuloverolain 77 §:n nojalla verovapaata ulkomaantyötuloa, säädetään sairausvakuutuslain (364/1963) 41 §:n 2 momentissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 2004 maksettaviin suorituksiin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 18 päivänä heinäkuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

HE 244/2002
 StVM 55/2002
 EV 268/2002

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 701—707, 2 1/2 arkkia